

احمد کاوه

جناب احمد کاوه در سال 1314 شمسی در باغداران، در بخش لنجان از توابع اصفهان، متولد شدند. ایشان مسلمان بودند و از طریق برادرشان، جناب محمدعلی کاوه و در اثر تحقیقات شخصی در سال 1340 امر مبارک را اقبال نمودند.

پس از طی دوران ابتدایی، دوران دبیرستان را در شهر اصفهان گذراندند و به اخذ دیپلم ادبی از دبیرستان ادب نائل شدند. در جوانی ازدواج نمودند که ثمره ی آن پنج فرزند است. کار ایشان با استخدام در بانک سپه اصفهان شروع شد. سپس مدتی خبرنگاری روزنامه ی کیهان در اصفهان را داشتند و به سرپرستی اداره ی شهرستان های روزنامه ی کیهان در طهران انتخاب شدند. پس از مدتی سرپرست روزنامه ی کیهان در اهواز در سال 1348 گردیدند و همچنین به تأسیس شرکت دارویی در اهواز پرداختند. پس از چندی به طهران آمدند و چون موقعیتی را که در انتظار آن بودند حاصل نشد به شهر اراک رفتند و به مدت دو سال رئیس کارگاه در شهرستان اراک بودند. بعد از آن در اصفهان در شرکت ذوب آهن در اصفهان مشغول به کار گردیدند. بار دیگر به طهران مراجعت نمودند و به اداره ی شرکت تجاری در منزل مسکونی پرداختند. چون خود به امر مبارک اقبال نموده بودند، همواره مشغول تبلیغ بودند. سوابق متعددی از مباحثات با افراد مختلف و از جمله روحانیون داشتند. در اهواز مدتی عضو محفل مقدس روحانی آن شهر بودند. به علت درگیری دائم بر اثر مباحثات مذهبی در بسیاری از موارد، مورد اذیت و آزار قرار گرفتند. در بیست و دوم بهمن ماه 1363 به تحریک یکی از همسایگان عده ای به منزل ایشان هجوم آوردند و اثاثیه ی منزل را به غارت بردند.

تاریخ گرفتاری ایشان از آذر ماه 1363 شروع شد. ایشان در خیابان نمازی دوم در طهران با خانواده ساکن بودند. روزی مأمورین کمیته به منزل ایشان مراجعه و به عنوان تحویل قبض برق، زنگ منزل را به صدا درآوردند. از اسم و شغل ایشان سؤال نمودند، سپس ایشان را جلب و به کمیته ی پل رومی منتقل کردند و پس از دو هفته به اصفهان فرستادند. در زندان سپاه پاسداران، پانزده روز یک بار ملاقات با فامیل

حاصل می شد. ایشان متأسفانه بسیار ایام رنج آوری را در زندان انفرادی گذراندند. از جوانب این طور پیداست که نخست حکم اعدام ایشان صادر شده و به شورای عالی قضائی ارسال گردیده است. در بازگشت، این حکم تبدیل به پانزده سال زندان گردیده شد که از طرف دادستان اصفهان برای بار دوم حکم اعدام درخواست شد. مدت سجن این مظلوم 26 ماه بود. از گزارشی که از شرح حیات جناب کاوه توسط همسرشان که در نهایت حزن به سر می بردند به دست آمده که تاریخ شهادت بعد از ظهر دوشنبه ششم بهمن ماه 1365 و محل شهادت در اصفهان بوده است. از پشت سر گلوله به سر ایشان شلیک شد و پس از یک روز جسد شهید را به فامیل تحویل دادند و در گلستان جاوید با آئین بهائی به خاک سپرده شدند.

جناب کاوه شعر می سرودند و به نام احمد تخلص می گیرند. چند سطری از اشعار ایشان زیب این

صفحات می گردد:

من اندر سینه ام سرّی صدف آسا نهان دارم
به مروارید دل مهری چو خورشید عیان دارم
دلی تابان به روی مه جبینی آسمانی وش
فروزان پرتوی روز و شب از دور جهان دارم
برای زندگی در حلقه ی عشاق جاویدان
پی دلدادگی بندی سر جسم و روان دارم
به غم هرگز ندادم ره نه در زندان نه آزادی
چو اندر خلوت و جلوت نگاری دلستان دارم
فدای او بود احمد همیشه جان نثار او
که تا جان در بدن دارم و یا در سر زبان دارم

مأخذ: دارالانشای بیت العدل اعظم الهی.

پروازها و یادگارها، صفحه 206، تألیف ماه مهر گلستانه.

[www.Vaselan.org]